

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa M.M.
przeciwko W. Przedsiębiorstwu Oczyszczania A. S.A. [...] o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 kwietnia 2017 r.,
skargi strony pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego [...] z dnia 22 października 2015 r., sygn. akt VII Pa .../15,

**odrzuca skargę i zasądza od skarżącej na rzecz powódki
kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy [...] VII Wydział Pracy wyrokiem z dnia 22 października 2015 r. oddalił apelację strony pozwanej – Przedsiębiorstwa Oczyszczania A. Spółki Akcyjnej [...] od wyroku Sądu Rejonowego [...] X Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądzającego od pozwanej na rzecz powódki M.M. kwotę 37.000 zł brutto tytułem odszkodowania w związku z umową o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od poszczególnych kwot i dat wskazanych w treści wyroku.

Pozwana nie wniosła w ustawowym terminie skargi kasacyjnej ale w dniu 12 września 2016 r. pozwana wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku. W skardze tej zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego: 1/ art. 368 § 1 k.s.h. w związku z art. 58 k.c. przez ich niezastosowanie i przyznanie powódce prawa do odszkodowania na podstawie bezwzględnie nieważnej umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy, która była zawarta z naruszeniem zasad reprezentacji spółki akcyjnej przez zarząd, ponieważ w dniu podpisywania umowy, tj. 3 grudnia 2012 r. „pозwana nie była członkiem zarządu pozwanej spółki”, 2/ art. 379 § 1 k.s.h. w związku z art. 58 k.c. przez niezastosowanie i przyznanie powódce prawa do odszkodowania na podstawie bezwzględnie nieważnej umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy, do której zawarcia nie było kolegialnej zgody rady nadzorczej ani odpowiedniego upoważnienia przewodniczącej rady nadzorczej pozwanej spółki do działania w imieniu spółki wobec niepodjęcia przez radę nadzorczą takiej uchwały. Przez wydanie zaskarżonego wyroku spółce została wyrządzona szkoda z tytułu nienależnie przyznanego powódce odszkodowania wraz z odsetkami i kosztami procesu, a jego zmiana lub uchylenie w drodze przysługujących stronie środków prawnych obecnie nie jest możliwe w związku z upływem dwumiesięcznego terminu określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. Skarżąca wskazała, że nie złożyła skargi kasacyjnej, ponieważ w opinii poprzedniego jej pełnomocnika procesowego nie było przesłanek do jej wniesienia. Tymczasem aktualny pełnomocnik ocenił, że przy ferowaniu zaskarżonego wyroku doszło do naruszenia prawa, przeto „brak możliwości wniesienia skargi kasacyjnej z przyczyn formalnych nie może wpływać bezpośrednio na możliwość skorzystania przez stronę z postępowania o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku”. W oparciu o powyższe skarżąca wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego [...] z dnia 22 października 2015 r. oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę powódka wniosła o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania, albo o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku w rozpoznawanej sprawie była niedopuszczalna, przeto podlegała odrzuceniu. Zgodnie z treścią art. 424¹ § 1 k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Tymczasem przedmiotowa sprawa miała charakter kasacyjny ze względu na wartość zaskarżenia w kwocie 37.000 zł. Niewniesienie skargi kasacyjnej od kontestowanego wyroku Sądu drugiej instancji z dnia 22 października 2015 r. ze względu na to, że „w opinii poprzedniego pełnomocnika pozwanej nie było zasadne, a przede wszystkim możliwe, skorzystanie ze środka prawnego, jakim jest skarga kasacyjna”, oznaczało, że strona pozwana świadomie zrezygnowała z wniesienia przysługującego jej nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W utrwalonym orzecznictwie przyjmuje się, że negatywne przewidywania strony (lub jej profesjonalnego pełnomocnika) co do szans uwzględnienia przysługującego jej środka zaskarżenia nie mogą być uznane za usprawiedliwione nieskorzystanie z tego środka, odpowiadające przesłance z art. 424¹ § 2 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 października 2014 r., IV CNP 21/14, LEX nr 1532753; z dnia 24 lipca 2007 r., IV CNP 124/07, LEX nr 1402649; z dnia 20 kwietnia 2007 r., IV CNP 37/07, LEX nr 315545).

Równocześnie autor skargi nie uzasadnił wystąpienia wyjątkowego przypadku, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., potencjalnie przemawiającemu za nadzwyczajnym poddaniem pod merytoryczne rozpoznanie przedmiotowej skargi, gdy strona nie skorzystała z przysługującej jej skargi kasacyjnej. Dlatego Sąd Najwyższy uznał, że wniesiona skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia była niedopuszczalna w rozumieniu art. 424¹ k.p.c., skoro możliwe było zaskarżenie wyroku w procedurze kasacyjnej, z której skarżąca nie skorzystała. Prowadziło to do odrzucenia niedopuszczalnej skargi na niezgodność z prawem zaskarżonego wyroku na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c., bez potrzeby ani procesowej możliwości jej merytorycznej oceny.

Konkretnie rzecz ujmując, subsydiarny charakter skargi o stwierdzenie

niegodności prawomocnego wyroku z prawem w rozumieniu art. 424¹ § 1 *in fine* k.p.c. sprawiał, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem nadal kontestowanego wyroku była niedopuszczalna, przeto Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c., zasądzając od skarżącej na rzecz powódki należny jej zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym w zgodzie z art. 98 k.p.c.

kc